

KEY WEST! Hvem har ikke baade læst, hørt og set Film om denne lille Ø med ca. 18,000 Mennesker, som er Endepunktet af den lange Række Øer, der gaar fra Floridas Sydspids i en Bue mod Vest? For mig har den altid haft Eventyrets Skær, og jeg kunde ikke tænke mig at forlade Florida, før vi havde været der. Desværre var Tidspunktet for vort Florida-Ophold ikke det mest ideelle i nogen Retning. Vejrmæssig set var det i Orkanens Tegn, og vor »Nimbus« var ærlig talt begyndt at blive træt efter ca. 20,000 miles Kørsel uden Spør af Eftersyn af Motor. Om det var Astma eller Kighoste, den led af, vidste vi ikke, men det kneb af og til med at faa den startet, og vi besluttede os til at lade den blive i Miami og tage en »Greyhound«-Bus til Key West.

Vi havde om Natten, som saa ofte før, sovet i vort lille Telt, slaaet op paa en Mark, og vi var en lille Smule betænkelige ved at forlade det for en hel Dag; men vi havde ingen anden Udvej, da Hotel var uopnaaeligt i Miami paa det Tidspunkt. Tænk, at jeg skulde blive saa omsorgsfuld for vort lille Telt, naar jeg tænker paa, hvordan jeg saa paa det i Begyndelsen.

Forhistorien var følgende: Den næstsidste Dag i New York kom min Mand hjem paa Hotellet, ivrig som en Dreng. Han havde i en Army- og Navy-Store set et dejligt Militærtelt, kun 10 Dollars, aldeles uundværligt for os paa vor Tur, hvis vi ikke kunde faa Auto-Cabin eller Hotel o. s. v., o. s. v. De ved, hvordan en lille Dreng ser ud, naar han vil opnaa noget. Men jeg havde endnu min Svigermors advarende Røst i mine Ører: »Lov mig at holde igen, hvis Harry faar nogle tossede Ideer, du er jo en fornuftig Pige!«, saa jeg kom jo med alle de Indvendinger, jeg kunde finde paa. Nej, Tak, sove i Telt, ikke jeg. Alverdens Kryb skulde ikke forstyrre min Nattesøvn eller bruge mig til at kravle paa (jeg saa allerede i Aanden Slanger sno sig op af mig). Vild Protest. Intet kunde komme ind i det Telt, det var af dobbelt Nylon. Bund og Sider ud i eet, Moskitonet i begge Ender, ikke saa meget som den mindste Myre skulde faa Lov til at sove sammen med mig. Naa, for at faa Fred indvilligede jeg i at tage med til Byen for bare at se paa det, og Resultatet blev naturligvis, at vor i Forvejen ikke ringe Bagage blev forøget med en Sæk indeholdende Teltet + 2 Madrasser og desuden en stor rund Vandbeholder, alt i alt en Udgift paa 20 Dollars. Helt fjollet syntes jeg nu ikke Tanken med Teltet var, da jeg fik tænkt mig rigtig om, og vi fik virkelig megen Glæde af det. —

Vi havde til daglig paa hele vor Tur gennem Staterne set de store Busser passere os, og hver Gang, vi saa dem, glædede vi os over ikke at være indespærrede i dem. Paa den anden Side vilde vi gerne prøve en lille Tur dermed, og som Følge deraf startede vi en Morgenstund Kl. 9 fra Busstationen og tog Plads ved hver sit Vindue i Vognen. Der var kun 14 Passagerer, og vi kunde derfor tillade os at flytte rundt, hvis der var noget af Interesse at filme.

Man sidder dejligt i disse Busser, Ryglænet kan slaas tilbage, hvis man ønsker

Hele Turen tog 4 Timer og var paa 167 miles. De første 50 var gennem ganske almindeligt Landskab med Tomatfarme o. s. v. Sydspidsen af Florida, som skal udlægges som Everglades National Park, var nu som Følge af den lige overstaede Orkan kun en stor Sø, hvor forskellige Skilte med »Adgang forbudt« viste, at der normalt maatte være Veje.

De sidste 100 miles er en lang Bro fra Ø til Ø, vist ialt 36, den længste Strækning over Vand er paa 7 miles og viser atter, hvilke glimrende Ingeniørarbejder Amerika kan præstere. Til 1935 var der Tog fra Miami til Key West, nu kun Busforbindelse.

Broen er blot saa bred, at to Busser kan passere, plus et smalt Forov paa begge Sider, og vi priste os lykkelige over at have været saa fornuftige at lade »Nimbus« tilbage i Miami; et Motorstop her paa disse Øer eller paa en af Broerne havde ikke været morsomt.

De fleste Øer er ganske smaa, Vandet er af en bedaarende grøn Farve og ganske klart. Det er Koralløer, og Fiskeri drives i stor Stil. Paa de større Øer er Hoteller, Restauranter, Autocabins og Forretninger, og Rigmænd har her deres private Huse.

Da vi havde kørt ca. Halvdelen af Turen, var der 15 Minutters Ophold ved en nydelig Restaurant — helt moderne i Funkisstil og med Staal møbler — og paa den længste Bro pauseredes et Par Minutter for at give Anledning til Fotografering.

Fra den sidste By paa Fastlandet og lige til Key West kunde vi hele Tiden se den Rørledning, som fører Drikkevand til Byen, da der ingen Steder paa Øerne kan bores efter Drikkevand, og vi passerede ligeledes et Monument, som er rejst til Minde om de mange Hundrede Mennesker, som mistede Livet under Orkanen i 1935.

Og ved 1-Tiden rullede vi saa ind i Key West ad en meget smuk palmebevokset Vej og standsede først ved Busstationen. Ved en Fejltagelse havde min Mand og jeg faaet forkert Oplysning angaaende Rundfart i Byen og havde ingen Billet, og i Stedet for at købe den nu, besluttede vi os til at gaa paa Opdagelse paa egen Haand efter at have faaet at vide, at Tilbagekørselen fandt Sted Kl. 3,30, og at Billetten gjaldt 1/2 Aar. Og vi kom sandelig ikke til at fortryde det.

Først gik vi til det bekendte Akvarium, som vi vidste fandtes der, og alle Funktionærer og Bestyrerinden — en nydelig ung Frue — genkendte os straks efter det Billede, der havde været af os om Morgenen i »Miami Herald«. Vældig pæn Modtagelse, gratis Entré, og efter Gennemgangen tilbød Fruen at køre os en Tur gennem Byen og vise os dens Seværdigheder.

Det sagde vi naturligvis ikke nej til, vi fik et rigtig godt Indtryk af Byen, saa de store Hoteller, som i Sæsonen fyldes af Mennesker, der har for mange Penge og derfor gladelig betaler ca. 40—50 Dollars om Dagen for Værelse uden Kost. Navy'en og Flyvevæsenet har Baser paa Øen og giver Arbejde til mange, og der er mange forskellige Slags Fabrikker. For første Gang saa jeg Pølse- og Brødfrugttræer, og